

på ett prydligt sätt infläta begynnelsebokstäfverna deraf. — För alla bem. säges äfv. *Binda in*. — *Inbindande*, n. 4. o. *Inbindning*, f. 2.

INBITA SIG, v. r. 3. (böjes som *Bila*) Se *Bila sig in*.

INBITEN, i'nnbit'n, a. 2. neutr. — *et.* (egentl. part. pret.) Som bitit sig in, inrotad. Brukas fig., mest i elak mening. *I skabb. I elakhet.* — *Syn. Se Involad.*

INBJUDA, v. a. 3. (böjes som *Bjuda*) 1) *Bjuda* att inkomma. *Man inbjöd honom, när han gick förbi.* — Äfv. *Bjuda in*. — 2) Se *Bjuda*, 3. Säges endast i fråga om större gästabad och högtidliga tillställningar. — *Inbjudande*, n. 4. o. *Inbjudning*, f. 2.

INBJUDANDE, a. 1. (egentl. part. akt.) Lokande. *Anrättningen ser ganska i ut.*

INBLANDA, v. a. 1. Blanda något in uti ett annat. Säges mest i fig. mening. *I främmande ord i sitt tal.* — *I sig*, v. r. Se *Blanda sig uti*. — *I-d*, part. pass. *Tal med i-de verser. Vara i-d i ett brottmål*, hafva delaktighet deruti eller vara deraf för misstänkt, kallad till rätta. — Äfv. *Blanda in* o. *Blanda in sig*. — *Inblandande*, n. 4. o. *Inblandning*, f. 2.

INBLICKA, v. n. 1. Skåda in. *I i framtiden.* — Vanligare *Blicka in*.

INBLÅSA, v. a. 2. 1) Med andedrägten blåsa något in uti ett föremål. *Gud i-ste i Adam en lefvande anda.* — 2) (fig., föga brukl.) Se *Ingifva*. *I någon, hvad han skall säga.* — V. n. Genom blåst indrifvas. *Mycket snö har i-st på vinden.* — För v. n. äfv. *Blåsa in*. — *Inblåsande*, n. 4.

INBORRA, v. a. 1. Se *Borra in*. — *I sig*, v. r. Se *Borra in sig*. — *Inborrande*, n. 4. o. *Inborrnig*, f. 2.

INBORSTA, v. a. 1. Genom borstning göra, att något tränger in och fastnar. *I smutsen på en rock.* — Äfv. *Borsta in*. — *Inborstande*, n. 4. o. *Inborstning*, f. 2.

INBRINGA, v. a. 1. o. 2. (böjes som *Bringa*) 1) Föra in. *Låta i. en sjuk ifrån gatan i ett invid liggande hus.* — 2) (fig.) Gifva i afkastning. *Hans egendom i-r honom 10,000 r:dr om året.* — *Syn.* Gifva, Rendera, Afkasta.

INBROTT, n. 3. 1) Inträngande med våld i annans hus eller förvaringsställe, för att stjåla. *Göra i. hos någon. Stöld med i.* — 2) Fiendtligt infall i ett land. *Göra i. i ett land. Fiendens i. tillbakadress.*

INBROTTSSTÖLD, m. 3. Stöld, förenad med inbrott.

INBROTTSTJUF, m. 2. pl. — *tjufvar.* En, som begått inbrottsstöld.

INBRYTA, v. n. 3. (böjes som *Bryta*) 4) Med våld intränga. *I i ett hus.* Vanligare säges *Bryta sig in*. — 2) Göra fiendtligt infall. *Danskarne hafva inbrutit i Skåne. I i fiendens leder.* — 3) Plötsligt, oförmodadt påkomma, inträffa, öfverraska. *Natten inbröt.* — För alla bem. äfv. *Bryta in*. — *Inbrytande*, n. 4. (för alla bem.) o. *Inbrytning*, f. 2. (för bem. 1 o. 2).

INBRÄNNA, v. a. 2. 1) Med ett glödgadt jern åsätta, åbringa något slags märke. *I. ett namn på en tunna.* — Äfv. *Bränna in*. — 2) Se *Innebränna*. — *Inbrännande*, n. 4. o. *Inbränning*, f. 2.

INBUNDEN, a. 1. neutr. — *et.* (egentl. part. pass. af *Inbinda*) Förbehållsam, dolsk och listig. *En i. menniska.*

INBUNTA, v. a. 1. Binda in i en eller flera buntar. — *Inbuntande*, n. 4. o. *Inbuntning*, f. 2.

INBYGGARE, m. 3. Person, som bor i ett land, en ort, en by, o. s. v. För städer säges helst *Inväånare. Rikets, landets, provinsens, traktens i.*

INBYGGD, a. 2. Byggt innanför, inom en eller flera andra byggnader.

INBYLTA, v. a. 1. Innesluta i ett bylte. — Äfv. *Bylta in*.

INBYRD, a. 2. (fam.; egentl. part. pass. af obrukliga verbet *Inbyra*) Alldeles genomträngd af. *I. med smuts.*

INBÅDA, v. a. 1. Se *Inkalla*. — *Inbådande*, n. 4. o. *Inbådning*, f. 2.

INBÄDDA, v. a. 1. 1) Lägga någon in emellan sängkläder o. d. *I någon emellan bolstrar, emellan björklöf. Ligga i-d emellan våta bolstrar.* — 2) (i utsträckt mening) Innesluta i en bädd, ett lager, o. s. v. *Naturrevolutioner hafva i-l snäckor i jordens sköte. Man finner snäckor i-de i kalklager.* — Äfv. (för begge bem.) *Bädda in*. — *Inbäddande*, n. 4. o. *Inbäddning*, f. 2.

INBÖJNING, f. 2. 1) Handlingen, då något inböjes. — 2) Inåt böjd riktning.

INBÖRDES, i'nnbörd'rdäs, adv. (ford. *Inbyrdis*, af *In* och *Byrd*, börd, tur, ordning) Å ömsesidor, ömsesidigt. *Lefva tillsammans i frid och sämja i. Åltska kvarandra i.* — *Adj.* ömblj. Ömsesidig; som äger rum emellan dem, hvilka tillhöra samma folk, förening, samfund, o. s. v. *I aktning, kärlek, tillgifvenhet. Ett i. krig.*

INDALSRSIS, i'ndalsr'sis, n. sing. Se *Tamarix*.

INDEFINIT, ---it, a. 1. (gram.) Obestämd.

INDELA, v. a. 1. o. 2. 1) Dela ett helt i vissa, från hvarandra afskilda och för sig bestående delar. *I. en våning i tio rum. I. en här i divisioner. I. ett rike i provinser. Väl i. sin tid*, bestämma vissa delar deraf till vissa förättningar, visst användande. — Äfv. *Dela in*. — 2) (kameral.) På hemman och hemmansdelarna i ett land, en provins, fördela underhållet af beständiga trupper. *Denna provins är i-ll till kavalleri.* — *I-d* eller vanligare *I-ll*, part. pass. Brukas som adjektiv i uttrycken: *I-ll regemente*, stående regemente, som underhålles af jordägarne i en eller flera provinser. *I-ll lön*, lön, som till någon del eller hel och hållen består i kronans hemman och räntor.

INDELANDE, n. 4. Handlingen, hvarigenom något indelas.

INDELIKAT, a. 1. Ogrannlaga.

INDELNING, f. 2. 1) Se *Indelände*. — 2) (kameral.) Se *Indelt lön*.

INDELNINGSHAFVARE o. INDELNINGSTAGARE, m. 3. Tjensteman, som har indelt lön.

INDELNINGHEMMAN, n. 3. Hemman, hvaraf räntan är anslagen till lön åt någon rikets tjensteman.

INDELNINGSTAT, m. sing. (kameral.) Förordnandet om tjenstemannalönernas utgående af hemmansräntor och kronotionde, enligt viss bestämd indelning.

INDELNINGSVERKET, n. sing. def. (kameral.) Den inrättning, hvarigenom svenska krigsmaktens underhåll är fördeladt på rikets jordägare, på det sätt, att soldaten tillika är jordbrukare.

INDEMNISERA, inddämmisera, v. a. 1. (af lat. *in* och *Damnum*, skada) Hålla skadeslös.